

לקט משירי יוסף הירושלמי

המשורר וקוראיו

נגידי עם פני גבר יחלו
בחלותו פני קסת לתרט,
ולצרוף את זהב אומר כמו כור
ישו לבו, והוד שכלו כחרט.

הגן בלילה

צלי פרחים רקמו ארץ
בפרוש לבנה אור עלי אבל,
ועלי נהריו גלתה להט
חרב לפחדה נס יגון אבל.

*

התישן, והגשם עלי ארצות דר
יפור, עדי טרף יצמח לחיותם.
וציצים וסיסים פתחו פה לשבת
לצורם עלי טוב שגמלם לחיותם.

*

מצעף שים צלי שיחים
כי חיל עצבך בהם תתיר
עת יד רוח-שחר תניף
אותם, וצורר מורם תתיר.

האכזבה

שחתי לעפרת היפי: -עד מה
אוהיל? השיתני: -עוזב הבקך!
אם תחשוק יופי בנות סהר,
לכב כמו שמיר וצור הב-לקך!

תלונה על העופר

ידיד לבי פני סהר דמותו
חיו אורו כמו אור צהרים
אשר הבעיר בלבי אש, בלחי
לשג בו ולאש מחנים,
ונגב את לבבי באהבים
ושם דמעי סביבו נהרים.

ודין מבעיר לשלם הבערה,
והנגב ישלם פי שנים.

לידיד, בדוג

צכי, משליך בים תפה לצודד
דיגי הים והרבות דאגתם -
הלא די לך בצודך הקלכות

*

עת אבחרה בשיר לרומם איש,
לו על שחקים אתנה כס. אך
אם אהפוך ידי בעוז עליו,
אותו בצור חרב לשוני אך.
ובצוארי רעי ענק כבוד
אשים, וכל צרי בשוט בח אך.

*

אל יתהלל איש ביופי
ובאון, כי לא עשה אותם,
אך יתהלל ממפעלו
שבו יהיה חסר או תם.

*

אם הזמן יציק לך, יחל
אל יוצרך עד כי אותך יחגון:
כי איך יהי עוזבך, והוא טרף
לדג בממקמי תהום יחגון.

תמימי דרך

לחך עפר ושטה דמע,
ודבש מיד איש אל תסעד
ובטח כל עת תמוט רגלך
על אל, ידו כל דל תסעד.

*

יום תציק לך תבל, עד כף
על כף מרוב חוסר תספוק,
מאל בלבד צרךך בקש
כי לך מתת ידו תספוק.

יין אהבים עם יין הענבים כונן,
 מר ומתוק: זה בן רך זה איש נקון,
 זה לבבות בוחן, זה לבבות בוחן,
 חברם כוס נחמד מעשה ספיר צח,
 הרפאים יגביר, גם רפאים ירצח.
 הבכוס...

ועלי חוף נהר אהלך, דוד, תתקע
 לחזות זיו סהר איך במימיו יבקע
 ועלי גו נזהר תך ברגלך ורקע
 ואמור: זה מחמד לב ולעגון פח,
 איך לקול המזהיר תט, ורוח מור פח?
 הבכוס...

סחקו ציצי גן עת אשר בכטה עב
 והדס תוף הגן או, ולא צללי עב
 בידי האגן צח-אדמדם, דק-עב
 בו צרי מגלעד לאשר לא התח
 לו, ורופא כל ציר לי בתוכו הונח.
 הבכוס...

פתחה בת שחר פה בגיל ותען:
 קום ואל תתאחר, דוד, בשמחה! יען
 שור, צבי חן נבחר על כלי שיר יען.
 ושמח על ורד, טל שחרים פתח
 ובספל אדיר חלקה מהר קח.
 הבכוס...

בקשה לשיחרור ממס
 שמע נדיבותך, נדיב הדור,
 הוביש בגדלו משברי היאור,
 ובמהלך אלמים פצחו
 רגה ועורים יחזו בק אור,
 ושמך ומדברך כנופת צוף
 לחיך, ולאף זכרך כמור.

על פן יבקש עבדך מתת-
 היד אשר כל דל נדך תעזור,
 כי מפני המס פכר נמס
 לבי, ודמיתי ליורדי בור.
 חושה נאלגי, ומשכורתיך
 תהיה שלימה מפני נאור!

וגלך ממתי חשקך שנתם
 בעינים אשר יורו בחצים
 וכם צרקים ומהם מתלתם.

התשוקה לעופר
 לא ראמה עין צבי מדבר,
 גופות בני לביא בידו בן -
 עד ראמה ילד צעיר שנים
 גאה עלי חושקיו ואותם בן.

*

שערו גלחו כלות ביזפיו
 לבל ירום בעין חושקיו ויקר.
 כמו סהר בליל היה, ופשט
 מעיל אופל אזי יהיה לבוקר.

*

מני שעה, מזהיר! הכי ידי
 ארים לאל, לב כל אנוש בוחן:
 אם אט לעולם מחשוק עלם
 עז מארי, אך מצבי בו חן.

התנצלות
 אל תחשבו בואי לבית מרחץ
 עם רחוקכם עונג ולא עדנה,

כי אם להעלים מי בכי גלו
 סוד אהבה נפש ולב ענה.

התענוגות
 צרי לבי ברוך עופר ורוך כוס
 עלי קול תור ועל פגור חמר.
 שניהם מדבש מתקו לחכי -
 ואם זה באמת מתוק, חה מר.

שיר איזור למשתה

ולחנו "הבכוס הלבנה"

הפומון:

הבכוס תאחז יד אש, בכרד לוקח
 או בתוך הפסיר שם בצלאל אקדח?

סליחה

זֶה אֲשֶׁר יִזְרִיחַ אֹר שְׁשׁוּנֵי.

שם כשמן... ..

וְאֵי רַעֲיָתוֹ מְנַעֲרִים,
נִעְמֵי תְּבַרְתּוֹ לִי נִצְוִרִים
וְעִבּוֹת אֶהְבֵּתוּ בִּי קְשׁוּרִים.
מִהֲלֵלוּ יִמְתַּק אֶל גְּרוּנִי,
יוֹם וְלַיִל יִשִּׁיחַ בּוֹ לְשׁוּנֵי.
שם כשמן... ..

סוֹב דְּמַה לָּךְ, דּוּדִי, לְצַבְאִים.
אֶכְתַּבְתָּה לָּךְ יְדִי, רַב פְּלָאִים
כִּי בְּלִבִּי גוּדִי שָׁם חֲלָאִים.
עוֹד רְצוֹנָה תְּדַבֵּק אֶל רְצוֹנִי
אָז, וְלִי יִנִּיחַ עַל מְכוּנִי.
שם כשמן... ..

פְּאֵתִי מִשְׁכַּנְךָ עוֹד תְּכוֹנֵן
וּבְתוֹךְ אֲרַמּוֹנְךָ אֲז אֶקְנֵן
וְעַלִּי שׁוֹלְחֲנֵךְ לָךְ אֲרַנֵּן.
יִשְׁעֶךָ מִשְׁחַק יַעֲטֵנִי
הוֹד, וְיַד מְשִׁיחַ תַּעֲזֹרְנִי.
שם כשמן... ..

י אל כנסת ישראל

יִזְנֶה, עַדִּי עֲדִינְךָ וְקוּמִי אוֹרִי
כִּי זְרַחָה שְׁמִשְׁךָ וַנִּגַּה אוֹרִי,
אֶפְלָה הַסִּירוֹתִי, אֶבְל אוֹתְךָ הַעִי-
רוֹתִי וּמִיִּשַׁע אֲשׁוּ לָךְ אוֹרִי,
יַעֲלֵת צְבִי. מְבוֹר שְׁבִי רוּחַ, הַצְּבִי,
רוּצִי שְׁבִי עַל אוֹיְבֶיךָ וְשָׂרִי.
אֵל תֵּאמְרִי: "אֲרַךְ זְמַן עוֹנֵי וְאִין
עוֹנֵי, זְנַחְנֵי לְעוֹלָה צוּרִי."
הַתְּנַעֲרִי, כִּי בָּא לְנֵי הַנְּנִי
לְשִׁתּוֹת עֶסְסִי אֲז וְלֶאֱרוֹת אוֹרִי.

הפזמון

יְה, בְּעַרְבוֹת עַדִּי גְבוּהִים
וּבְתוֹךְ קְרָבוֹת אוֹרִי נְגוּהִים:
נָא עַל לְבָבוֹת לְשִׁמְךָ כְּמַהִים
גִּשְׁם נְדָבוֹת תַּנְיָף, אֱלֹהִים.

וּפְנֵה לְכַרְמְךָ כִּי צָר לְחֻכּוֹ
חֻכּוֹר לְעִמְךָ יוֹם, צִיר תְּמַכּוֹ
בְּדַבַּר נְאוּמְךָ, וּבְמַהֲלֻכּוֹ
רְאוּ הַלִּיכוֹתֶיךָ, אֱלֹהִים.
יְה, בַּעֲרֻבוֹת... ..

סִלַּח לְקוֹרְאֵי שְׁמֶךָ, פְּרוּשׁ כֶּף
יִגְבַּר בְּעוֹז אֵי מְתוֹךְ וַיִּתֵּן
חַרְבְּךָ, וְהִרְאָה יִשְׁעֶךָ לְעַם, נִפְי-
שָׁם תַּעֲרוֹג אֱלִיָּה, אֱלֹהִים.
יְה, בַּעֲרֻבוֹת... ..

פְּצַעוּ וְקָרְעוּ לִבֵּי יְגוּנֵי.
הוֹשַׁע, וְיִסְעוּ וּמֵאוֹר שְׁשׁוּנֵי
יִזְרַח וַיִּדְעוּ אוֹיְבֵי וְשׁוֹטְנֵי
אָז, כִּי הוּא הָאֱלֹהִים.
יְה, בַּעֲרֻבוֹת... ..

פיוט לשבועות על דרך שיר השירים

במשקל "ראיתם ברק" לר' יהודה הלוי

הפזמון

שֵׁם כְּשִׁמּוֹן יוֹרֵק, שֵׁם אֲדוּנֵי,
נַעֲמוּ יִבְרִיחַ עֲצָבוֹנֵי.

יִקְדוּ לְכַבוֹדוֹ הַמְּאֹרוֹת,
יִשְׁאַלּוּ טוֹב יְדוֹ הַנְּהָרוֹת,
כִּי לְעוֹצֵם הוֹדוֹ אִין סְפוּרוֹת:
זֶה יְדִידִי עֶסֶק רְעִיזֵי,